

"cykelsadel"!

Han använde orden "el" och "adel" som lagts ut tidigare och blev samtidigt av med både "c" och "y", varav den ena hamnade på en DL. Ordet gick också över en "TW" vilket gjorde poängen nästan helt oslagbart.

Det var för 3 veckor sedan den okända "officebox33" hade dykt upp och utmanat honom på Wordfeud, denna digitala version av Scrabble som dragit som en löpeld över kontorslandskap världen över. Hans tidigare ovana att sitta och störa sig på felstavningar och stora intresse för ord passade som handen i handsken för detta spelet. Han hade snabbt blivit en kändis på kontoret. Kolegorna började redan första veckan kämpa för att bli så lite slagna som möjligt av honom när dom utmanade honom.

Det hade hänt några gånger att han fått kämpa när dom haft tur med bokstäverna, men oftast såg han det som ett trevligt tidsfördriv på pendeln in till jobbet, att få spöa skiten ur sina kollegor.

Något svårare blev det om man valde att spela med slumpmässig spelplan. Dom speciella rutorna, som gav extra poäng kunde då hamna lite var stans på spelplanen.

Hans motståndare hade en gång börjat med att lägga ut första ordet och fått över 100 poäng. Då hade han fått fråga sin morgonrutin och inte kunnat gå av pendeln några hållplatser tidigare som han brukade. Fått strunta i sin efterlängttade och behövliga morgon promenad. Blivit tvungen att sitta kvar för att komma in en stund tidigare till kontoret. Både extra minuter på pendeln och extra minuter före arbetsdagens början gav tid att fundera lite extra över orden på spelplanen. Redan efter 3 mornar var försprånget intaget och passerat och han kunde återgå till sina vanliga morgonrutiner med att gå dom sista kvarteren och komma in precis i tid för att sätta sig på sin plats i det gigantiska kontorslandskapet på 23 våningen inne i stans lyxigare kontorsdistrikt.

I slutet av andra veckan hade han gått ut och sökt på nätet efter svårare "kämpar", men också detta var mest som tidsfördriv istället för det korsord han brukade lösa i gratistidningen från stationen han var morgon plockade på stationen nära hemmet. Allt för att ha något att göra på pendeln till jobbet.

Så hade denna "officebox33" dykt upp och utmanat honom. Veckan efter hade han gjort sina 2 första förluster. Han hade försökt "chatta" med sin utmanare, men fick då bara korta, intetsägande svar tillbaka. En känsla sade honom att det var någon på företaget, men han hade inget konkret som sa att det var så. Bara en förening.

Han hade börjat misstänka att "officebox33" använde något av dom fusk program som fanns på internet och som fanns att tillgå.

Med skam hade han letat upp ett av dessa många fusken för att kontrollera om så kunde vara fallet. Han vågade inte göra det på jobbet i risk för att kollegorna skulle se. Han gjorde det en fredag kväll hemifrån på sin hemdator.

Sidan med fusket han fann byggde på att man ritade upp spelplanen, fyllde i orden som lagts ut på spelplanen. Sedan fyllde man i vilka bokstäver man hade. Datorn gav då flertal förslag i form av en lista med ord. Bredvid varje ord stod hur mycket poäng varje ord gav. Genom att rulla över orden såg man var resp. ord skulle läggas ut på spelplanen.

Genom sitt goda minne mindes han vilka ord han själv lagt och vilka "officebox33" hade lagt. Det var omöjligt att veta exakt vilka bokstäver hans motståndare haft, men på åtminstone 2 av dom utlagda ord "officebox33" hade lagt hade han kunnat få ytterligare poäng, om bokstäverna lagts ut på annat sätt. Detta kunde datorn berätta för honom.

Han avslutade den där fredag kvällen med att dricka slut på dom 4 öl som var kvar i det sexpack han köpt hem veckan innan. Somnade framför en gammal amerikans långfilm som gick i repris på TV. En film som han redan sett 2 ggr innan, allt i besvikelse över att han funnit sin överman. Nu en överman han inte ens kunde trösta sig med använde fusk för att slå honom.

En smutsig tanke om att själv använda fusk kom över honom, men hans karaktär skrek i ångest vid blotta tanken och han lade snabbt ned detta om att fuska.

Just denna veckan hade dom startat en ny omgång och redan efter 4:e draget låg han under. Denna gången med en mycket liten poäng skillnad, men känslan av att vara besegrad låg redan som en betong-kepps över huvudet.

Han visste inte om det var den lugnande promenaden genom parken, flytet som just nu rådde på jobbet, eller att han helt enkelt för en stund släppt tanken och lät det undermedvetet jobbat fram en lösning som gav

resultat. Lösningen kom i form av ordet ”cykelsadel”. Kanske var det av den enkla anledningen att det utanför dom stora glasörrarna just stod en rosa färgad cykel, med en skrikigt, mintgrön, sadel, som fick det undermedvetna i honom att lösa problemet. Fråga hur det gått till skulle han aldrig få svaret på.

Ett minne om hur hans lilla syster haft ett mjukis djur i form av en hund, i samma rosa nyans som cykeln dök upp i hans hjärna. Han blev snabbt medveten om flera andra lika avlägsna minnen som plötsligt, utan förklaring var helt klara för honom. Hela hans barndom lystes upp i hjärnan, del för del. Skoltiden genom gymnasiet, smyg rökandet på festen i 7;an, första fyllan något år senare. Både rökandet och fyllan var Stefans fel, det var hans föräldrar som rökte och som hade sprit hemma som Stefan lyckats smussa med sig i en Pärsonsoda-flaska. Stefan hade det inte särskilt lätt hemma. Undrar vad han gjorde nu för tiden ?

Mer skolminnen, om läxor han missat, fröknar han varit kär i i småskolan och Eva! Eva var hans första stora kärlek och dom hade bytt pennor på väg hem från skolan en gång. Han hade gett henne sin robot penna som han var så stolt över. Pennan kunde vika ihop och bli till en bil, något han visat henne flera gånger. Självt hade han fått en röd penna med ett stort hjärta på. Den pennan hittade Stefan sedan och hade sönder. Som han blev retad för den pennan efter det.

Alla minnen fanns där plötsligt helt tydligt.

Och så plötsligt, åter tillbaka till den rosa cykeln utanför bank ingången. Som en film om hur han kom gående in genom dom stora entre dörrarna tittades ner på mobil skärmen på sina bokstäver och hur han råkade stöta emot den ena av dom 2 männen som kom rusande inifrån banken.

Ca 180 cm lång, bred över axlarna, blåa jeans, beige gymnastikskor med röd linjer i sidorna, svart långärmad polojumper, en del av en tatuering i form av en harpun på högra vristen syntes.

Den andra mannen bar också jeans, men hade blåa Nike skor av förra årets modell. Han ägde själv 2st likadana skor och som stod i hall garderob där hemma, tillsammans med ett par från förra året, och 2 från året innan det. 7 par Nike skor totalt såg han för sitt inre, tillsammans med minnesbilder av alla dom gånger skorna använts. "Hans kvinnliga sida" brukade vännerna skoja om då dom såg hans sko samling, som förutom Nike skorna innehöll Adidas och andra kända märkesskor. Till och med ett par boots av äkta kobra skin stod där i samlingen, hans tonårs stolthet.

Förutom Nike skorna bar den andra killen en vit t-shirt med texten ”be free” och ovanpå det en rätt sliten jeansjacka. Båda männen bar svarta handskar, trots att det var maj månad och mycket varmt ute. Rånarna bar förutom mask över ansiktet, det syntes att det var masker, föreställande äldre män, på var sin hockeytrunk över axeln.

Minnet vinkade på hans uppmärksamhet. Uppe i backen utanför banken hade han registrerat en röd BMW, vars ena baddörren hade en större repa och på bakrutan satt ett stort runt klistermärke, reklam för en golfklubb. Golfklubben var han övertygad om att mannen i bilen ALDRIG hade varit på, inte med den stilen på klädsel i alla fall.

Mannen i bilen verkade nervös och han hade skämtsamt tänkt att det var ett rån men inte tänkt mer på det just då insåg han nu. ”Sådant händer inte mig” hade varit hans lugnande tanke då han passerat bilen. Nu var tanken klar och svaret självklart. Han antog nu korrekt att detta vara flyktbilen, och han visste sig nu kunna dra sig till minnes en del detaljer om klädelsen på mannen som satt bakom ratten. Signalementen skulle hjälpa polisen långt i jakten på dessa rånare konstaterade han lugnande för sig själv, lite stolt.

Just då, bilden av hur revolvern i mannens hand tryckts av mot hans panna.

Den dova smällen då hans redan söndertrasade bakhuvud slogs sönder mot entréns marmorgolv hörde han aldrig. Självt hade då redan rest till sin skapare.